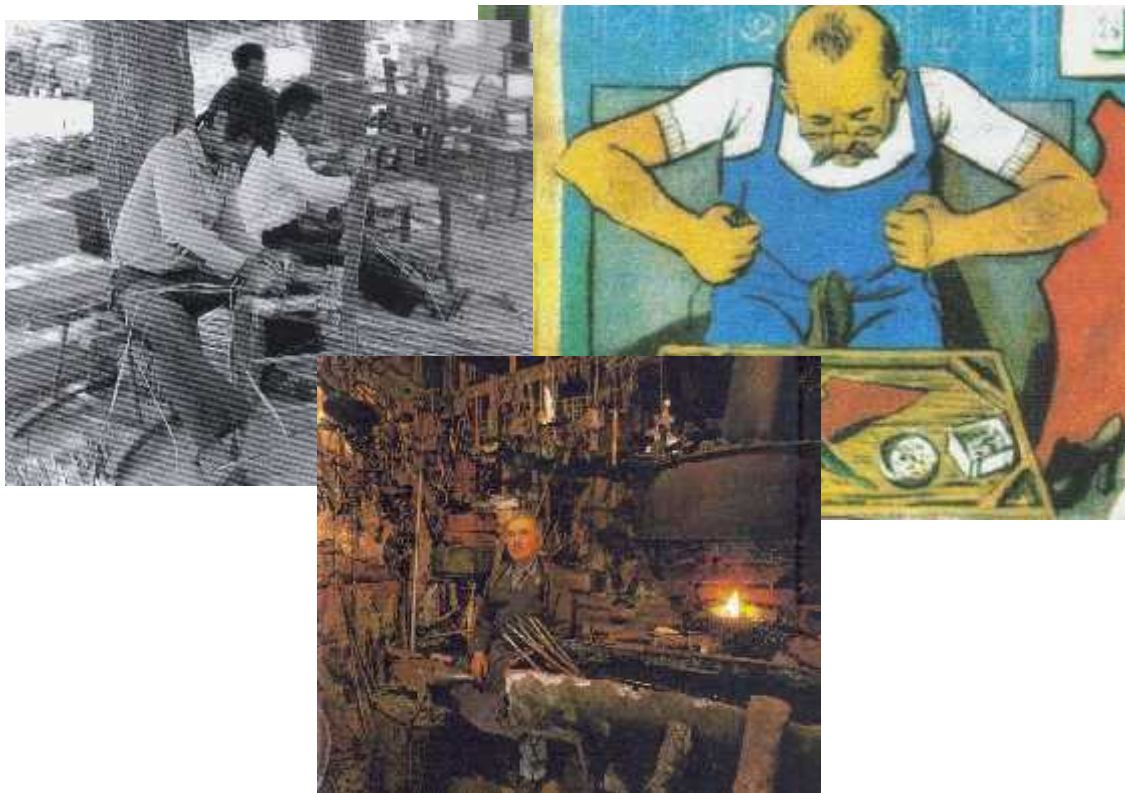

ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ...

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ...ΧΑΘΗΚΑΝ

Σχολικό Έτος 2011-2012

Εργασία των μαθητών και μαθητριών της Δ΄
Τάξης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου
Πλατυκάμπου

στο

μάθημα της Μελέτης του Περιβάλλοντος

Υπεύθυνος εκπαιδευτικός: Μπαμπαλιούτας Δημήτρης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πώς χάθηκαν κάποια παλιά επαγγέλματα
 2. ... και μερικά στιχάκια για τα επαγγέλματα
 3. Καρεκλοποιός
 4. Μεταπράτης ή Γυρολόγος
 5. Τενεκετζής
 6. Νεροκόπος ή Νερουλάς
 7. Αγωγιάτης
 8. Ντελάλης
 9. Τσαγκάρης
 10. Σιδεράς
 11. Ομπρελάς
 12. Πεταλωτής
 13. Γανωτής ή Γανωτζής ή Γανωματής
 14. Καλαθάς
 15. Ρετσινουσυλλέκτης
 16. Ασβεστοποιός
 17. Παγοπώλης
 18. Λούστρος
 19. Εφημεριδοπώλης
 20. Καστανάς
 21. Ψαράς
 22. Πλανόδιος Μανάβης
 23. Παγωτατζής
 24. Βαρελάς
- ... Ποιοι εργάστηκαν για το μικρό αυτό βιβλίο...

Πώς χάθηκαν κάποια παλιά επαγγέλματα

Γράφει η Δήμητρα Δεδήλα

Άλλοι απ' αυτούς ήταν γότθοι από τα χερσώ χερσά και άλλοι
από τα άλλα κέρη της Ελλάδας που γύριζαν όλοι τα
χωριά και πουλούσαν την πραμάτεια τους ή την τέχνη τους

Γράφει ο Θόδωρος Γιαννούλος

Και ποιο από τα παιδιά ετοιμάζονται που
σκαρτίζουνται με τον χρόνο είναι ο οποίος ήταν
ο άνθρωπος που μετέφερε τους ανθρώπους
εκεί που θέλαμε να πάνε μας και
σαν υπήρχαν αυτοκίνητα. Ένα άλλο ήταν ο
γαλαταίς που πήγαινε το γάλα καιθε πρην
στο σπίτι. Ο τροχανάρος που ρυθίζει την
κυκλοφορία στον δρόμο δηλαδή τη δουλειά
που κάνουν σήμερα τοι φοινοίρια. και τέλος
ο γανωτής που περπατά από τα
σπίτια και επισκέφεται τα ταψάκια και
γής κοφτοράδες.

... και μερικά στιχάκια για τα επαγγέλματα!

Γράφει ο Παναγιώτης Ζυγούρης

Ο ΠΑΓΩΛΤΑΤΖΗΣ

Αυτός πουλούσε παγωτά - ήτανε πιο
ρουσκατά 'βασε και σε χωλακιά, σε
ωραίια καραβανά. Οδηγούσε το τιμόνι,
σε σοκολάτα και λιμόνι», πάνω στο
ποδήλατο του για το κερκίματου.

Ο ΛΑΤΕΡΝΑΤΖΗΣ

Επέρκουσε η ρομβία.

Η λατέρνα το βραδάκι χαράζει, πουλές
και μεράκι, θε μου, χρώμα και μαγεία
στο στέκι και στην πλατεία!

Τώρα ληξες... τα τα θες, δεν ακουσκτα
σαν χθες!

Ο ΨΑΡΑΣ

Ο ψαράς μες στο πανίρι ψαράκια δίχως...
ταίρι, πουτα ράχκαν στο τζάνι οι
κυράδες μάκι μάκι. «Έχω ψαρι ρροσκια
τραλα...» και πολύ βουχκός, έμελο

Ο ΚΑΣΤΑΝΑΣ

Τώρα λίγοι, πότε πότε, κάνουν γύρο όπως
τότε. Και άλλη μόδα η ρουχού, που τα
βλέπεις που και που, καστανάκια για να
μηνεί στη γωνία της ν³ αρχοσβίνει...

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΛΛΗΣ

Πόρτα - Πόρτα οι ειδήσεις
θεσγατον καθημερινές;
ΜΕΤΑ ΝΕΑ ΣΤΗ ΜΑΥΧΑΛΗ
ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗ ΒΙΟΠΑΛΗ.

Ο ΓΑΛΛΩΜΑΤΗΣ

Ήσαν κι οι γαλωματίδες που
και που στις χειτονίες και
τους διναν οι κυρίες οσα
είχανε σκουριές, ΤΕΝΤΣΕΡΕΪΔΙΑ
και κουτάλες, τα Πιρουίνια
ΤΙΣ ΤΗΧΑΝΕΣ.

Γράφει ο Αχιλλέας Ουγιάρος

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΟΛΗΣ

Πόρτα-πόρτα οι ειδήσεις
Θες να τον καλημερίσεις;
Με τα νέα στη μασχάλη κέρδισε τη βιοπάλη.

Ο ΝΕΡΟΥΛΑΣ

Μια φορά κι έναν καιρό αλλιώς είχαν το νερό.
Το φέρναν οι νερούλαδες που καλούσαν τις
κυράδες, το βάσαν σ' ένα κανάλι εμέναν και
αμάνάτι. Μέναν με τις σαπουνάδες κι οι κα-
λές μας οι μαμάδες.

Γράφει η Δήμητρα Δεδήλα

Ο Παγωλιστής

Αυτός πουλούσε παγωτά-τίσινε πια φουσκωτά-
τα 'θάζε και σε κινάκια, σε κραιπί κοραβόκια.
Οδηγούσε το τιμόνι «σκαλίτα και ζεμάτι»,
πάνω στο ποδάλατό του χια το μεροκάματο του.

Ο Πατερνάτζης

Επεργούσε η ρομβία.
Η πατέρνα το θραδάκι κούδρες, πουλίες και κέρακι.
Θέ μου, χρίβα και μαχία στο στενό και στη πλατεία
Τώρα λίγες... τι τα θες, δεν ακούγαττοι σαν κτες!

Ο Καρβουτιάρης

Πέρναγε και καρβουτιάρης, «έδρα και εσύ να πάρεις»,
επλούσε μαύρο κακ, τα 'σερε ο Ντόρης και καπ!
Και το δάξανε στη σάμπα το κειμήλιο με τη ρόλα
ζαχ καλούσαν τα μπουριά χιτόσουν... μαντζουρά!

Ο Τσαγγάρης

Τα παιπούτσι μοιάνε
η ματιά σαν μάδινε
που τρυπήσανε πουδαίκι
κι ήταν ένα βασανάκι.

Ο Κασταίνις

Τώρα λίγοι, πότε πότε, κάνουν ψυρα όπως τότε.
Και άλλη μόδα η φουφού, που τη βλέπεις που και που,
κασταίνις για τα ψάνει στο γυνιά της 'αρχοβίνει...

Ο Εφαμυριώτης

Πόρτα - πόρτα οι ειδήσεις
Θες να τον κολλημερίσεις;
Με τα νέα στη μοσχάλη
κέρδιζε τη δημοσίη.

Ο Λουστρός

Χαμηλά το κασκέται,
στο γυνιά με κασελάκι,
τα παπούτσια του χιαλίζει,
τη φαβίλια του ταιΐει.

Ο Γαλαματής

Ήσαν κι οι γαλαματιάδες που και που στις γειτονίες
και τους διναν οι κυράδες όσα είχανε σκουριές,
ταντζερέδια και κουτάδες, τα πιρουνία, τις τριγάνες.

Γράφει ο Αχιλλέας Ουγιάρος

Ο ΚΑΡΕΚΛΑΣ

ΟΙ ΚΑΡΕΚΛΕΣ ΠΑΘΑ ΟΛΕΣ ΉΤΑΝ ΛΙΧΟ... ΚΟΥΤΟΜΠΟΛΕΣ,
ΤΡΥΠΕΣ ΚΑΝΑΝ ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΑΡ' ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΤΗΝ ΚΥ-
ΡΑ. «ΚΑΡΕΚΛΑ, ΠΛΕΞΕ ΣΤΗ ΠΑΘΑ, ΦΑΙ' ΕΧΕΙ Η ΧΑΡΑΘΑ»

Ο ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Χαμιά το κασκέτακι
στιχωνιά με κασιδάκι
Τα παλουτσά να χυαλίσω
Τη φαμίλια να ταιΐσει.

Ο ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

Τα παλουτσά μολαγάνε
η μαμά σαν καλώνέ,
που τρυπήσανε παιδάκι
κι ήταν ένα Βασακόκι.

Ο ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΡΗΣ

Πέρχανε και καρβουνιάρης, σ'έλα και
εσύ να πάρεις??, ε πουλούσε μαύρο
κόκ, το 'σεργε ο Ντόρης κατ'εχρη!
και το Βαϊζανέ στις σαρμα το
χειμώνα με το ρόμπα. Σταν χαλαύσαν
τα μπρόβρια εχινόσουκ... μου ντισουριά!

Ο Ψωμιάς

Ο ψωμιάς με χαϊδουράκι φρέσκο- φρέσκο καρβέλακι
μαύρο, άσπρο και ζεστό στα καφίνα ευωδιαστό,
Μασκαδολύγαν οι δρόμοι και καρδιά τους οι γερόνοι.

Ο Καρέκλας

Οι καρέκλες φάλα όλες ήτα λίγο... κουτσουμπόλες
τρύπες 'κάνουν στη σειρά παρ' την κόττη την κυρά
«Καρέκλα, πιάξε την φάλα, φαί' έτσι η γαϊδάρα.»

Ο Νερούλας

Μια φορά κι έναν καιρό αλλιώς είχαν το νερό.
Το 'φερχαν οι νερούλαδες που κοιλούσαν τις κυράδες.
Το 'δούσαν σ' έτσι καινούτι έμεναν και αφανούτι...
Μέναν με τις σαρουναίδες οι καιές μας οι μοιναίδες!

Ο Φακιάς

Ο φακιάς μες το πανέρι δίχως...ταυρι,
που τα 'ρίκταν στα πιχιάδι οι κυράδες μάνι μάνι.
«Έχω φακι φρέσκο, τρέκλα...» και πολύ θρακιάς σέλα.

Ο ΨΩΜΑΣ

Ο ψωμάς με χαϊδουράκι φρέσκο - φρέσκο
καρβελάκι μαύρο, ασπρο και ζεστό στα κορίνια
ενοδιαστή. Μοσχοβόλωναν οι δρόμοι και γαργα-
τούς οι γείτονες.

Ο ΚΑΡΕΚΛΙΑΣ

Οι καρέκλες ψάθα όλες ήταν ίδιες...
Κουτσουπόδες, Τρυπές ^{ήταν} στην σειρά
Παι ^{ήταν} την κάτω την κυρά «καρέκλα»,
Πήξε την ψαθα, φαι ^{ήταν} έχει η χαβούζα.

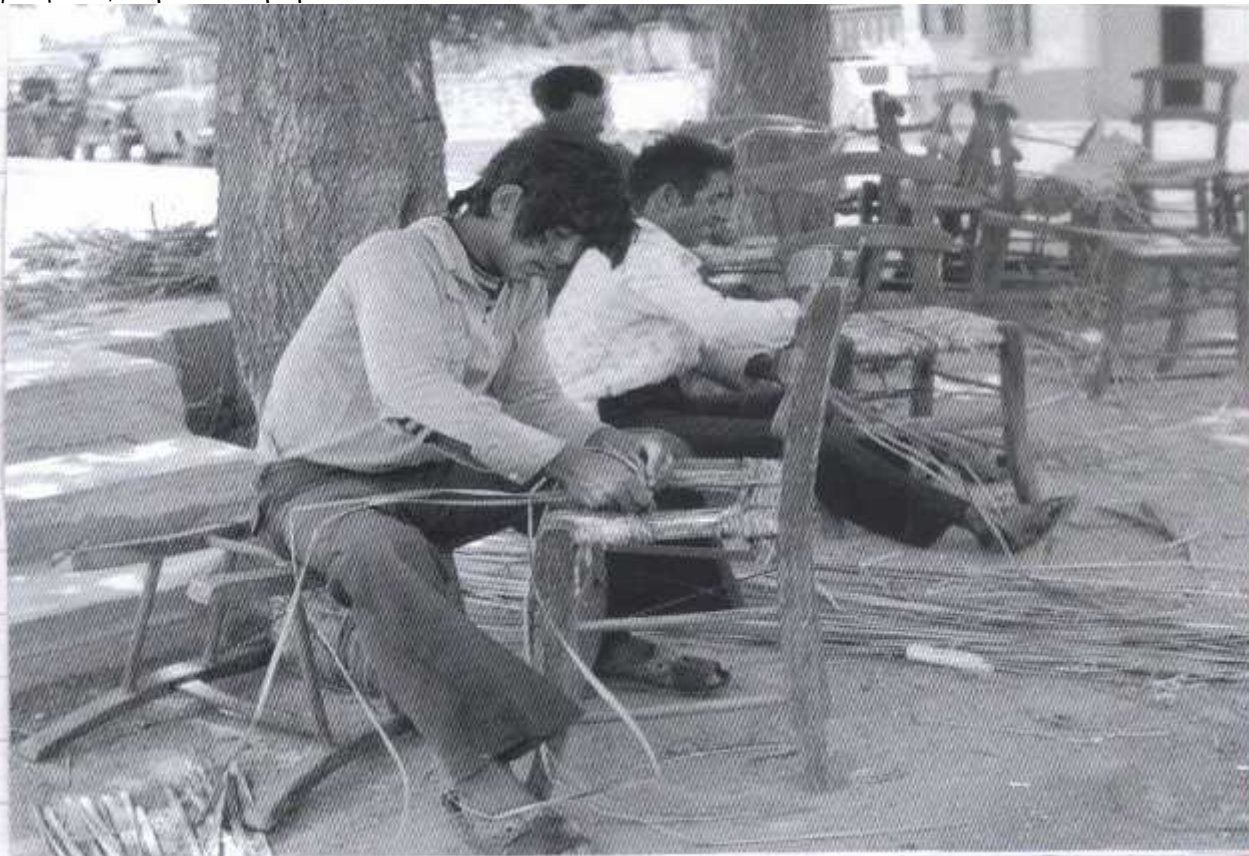
Ο ΝΕΡΟΥΛΙΑΣ

Μια φορά κι έναν καιρό ολιώς ειχα το
νερό. Το ^{ήταν} φέραν οι νερούλιας που κοιούσαν
τις κυράδες. Το ^{ήταν} βαζαν σε ^{ήταν} ένα καλάτι
εμένα και αμακάτι... ΜΕΝΑΝ ΜΕ ΤΙΣ
σαλακαθές οι κοιλίες μας οι μακάδες!

Πατερνατζής

Σπέρνοίστε η ρομβία!

Η λατέρνα το βράδυ χάνδρες, παιδιάς και βεράκι
θε μου, χρύσμα και μαγεία στο στέκι και στην γλάστρα!
Τύπο λίγες... τι τα θες, δεν ακούγαται σαν χθες!

Καρεκλές

Αλεξάνδρα Γκασδρόγκα

Με τη χρησιμοποίηση ξύλων από πλάτανο ή από άλλα άγρια συνηθώς δέντρα και με τη βοήθεια σχοινιών ή από βουρλιά ή αράζου των ποταμών, ο καρεκλές δημιουργούσε τις καρέκλες που ήταν τριών ειδών. Οι συνηθισμένες με κάρδισμα και πλάτη πίσω, οι καντούλες που δεν είχαν πλάτη και οι ραχαιδιδικές στις οποίες το ένα από τα μπροστινά πόδια ήταν υπερυψωμένο και συνδέονταν με το πίσω πόδι.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Κρεμμύδας

Στα παλαιότερα χρόνια οι περισσότεροι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν για καθίσματα υ-καρπία από εύλο και σκέτα καντούρα για τα μικρά παιδιά. Οι Καρέκλες ήταν απανιότερες και τις χρησιμοποιούσαν οι πλουσιότεροι και οι Κοκοίρηδες. Ετσι με το επάγγελμα αυτό δεν ασχολούνταν ποτέ άνθρωποι. Οι καρέκλες γινόνταν από άχριο εύλο συνθέτως πλάτανο και ήσαν διάφορων ειδών. Άλλες με καθίσμα και πίσω πλάτη άλλες χωρίς πλάτη και άλλες που το ένα άποτα η προσκινά πλάτη ήταν υ-περυψωμένο και συνδέονταν με το πίσινό πόδι με πλάσιο εύλο μπράτσο, που χρησιμεύη για ακούρηπιστηρι του καθήμενου (ραχάτη αιδί Κες).

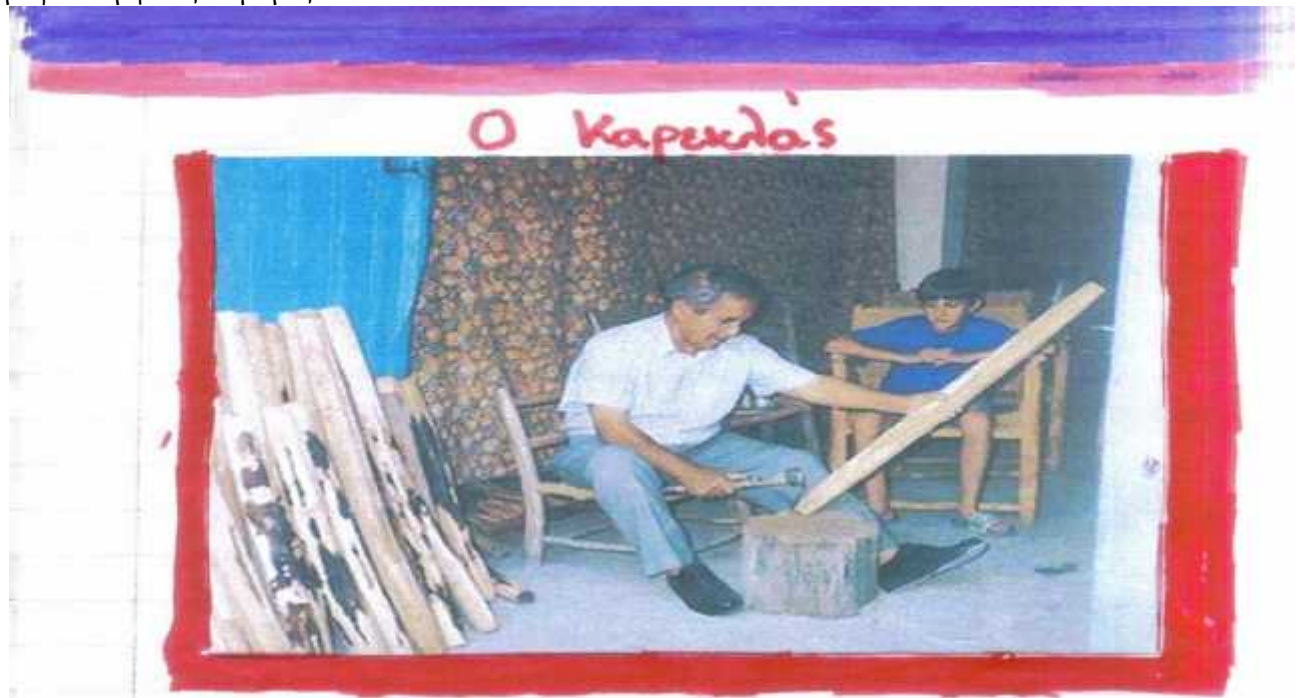
Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Καρέκλας
Ο καρέκλας ήταν αυτός που έφτιαχνε καρέκλες. Έφτιαχνε πρώτα τον τύπο σκελετό της καρέκλας και στη συνέχεια έπλεκε με ψάδα τη βάση της καρέκλας όπου θα καθόνταν οι άνθρωποι. Αυτό γινόταν να να είναι πιο αναπαυτικές οι καρέκλες.

Γράφει η Μαρία Οικονόμου

Ο Καρεκλάς
Πέρασαν πολλές χρόνια από τότε που έφτιαξε ο Καρεκλωπιός Γεράσιος Κωνσταντινού Μηνιάκης καθόταν σε ένα κορμίστι κορμό και έφτιαχνε καρέκλες. Ήναι άλλες φορές να χυριγεί με μία ψάκα στήρα στην πλάτη του και να ρακίζει εικόνες που απουσιάζουν στα σημερινά χρόνια

Γράφει ο Χρήστος Ουγιάρος

Καρεκλάς

Ο καρεκλάς ήταν αυτός που έφτιαχνε καρέκλες, Έφτιαχνε πρώτα τον ξύλινο σκελετό της καρέκλας και στη συνέχεια έπλεκε με ψάθα τη βάση της καρέκλας όπου θα κάθονταν οι άνθρωποι. Αυτό γινόταν για να είναι πιο αναπαυτικές οι καρέκλες.

Χρήστος
Ουγιάρος

2. Μεταπράτης ή Γυρολόγος (Πλανόδιος Έμπορος)

Γράφει η Αλεξάνδρα Γκασδρόγκα

Γυρνώντας από χωριό σε χωριό με φορτωτό ζώο βράδαρο ή μουλάρι, αγοράζε μικρές ή μεγάλες παύζυγες προϊόντων από τους χωρικούς, τα οποία και μεγαλούρευσε σε άλλα χωριά με διάφορο κέρδος. Στους μεγαπράτες ανήκουν και οι κερατζήδες με τους πρηνευτάδες.

3. Τενεκετζής

Γράφει η Αλεξάνδρα Γκασδρόγκα

Τενεκετζής

Ο τενεκετζής κατασκεύαζε χρηστικά αντικείμενα του νοικοκυριού και γενικότερα της αγροτικής ζωής όπως χωνιά, δόχνους, μαστραπάδες, κουβάδες, φανάρια, μπρίκια του καφέ, σφυρώζιγρια, κουτσουνάρες κ.ά.

4. Νεροκόπος ή Υδρονομέας

Γράφει η Ανθή Γκουνούλη

ΝΕΡΟΥΛΑΣ * ΝΕΡΟΥΛΑΣ

Ανθή Γκουνούλη / Ερασιδίς = Υδρονομέας = Νεροκόπος

Στη παλιά Αθήνα που δεν υπήρχαν φρίσκι μέσα στα σπίτια, ο νεροκόπος αναλαμβάνει την τραβόλαση τους με νερό. Υπήρχε συνήθεια ένας νεροκόπος σε κάθε γειτονιά και είχε σαθέρη πεδουλά.

Ήταν πολύ κοπιαστικά κροφιδάκια και αμειβάτανε περίπου 4 δηνάρια του είνενε. Το εράσιδινο του νεροκόπου διακοσμήθηκε περί το 1930, οπότε ιδρύθηκε η ΟΥΛΕΝ.

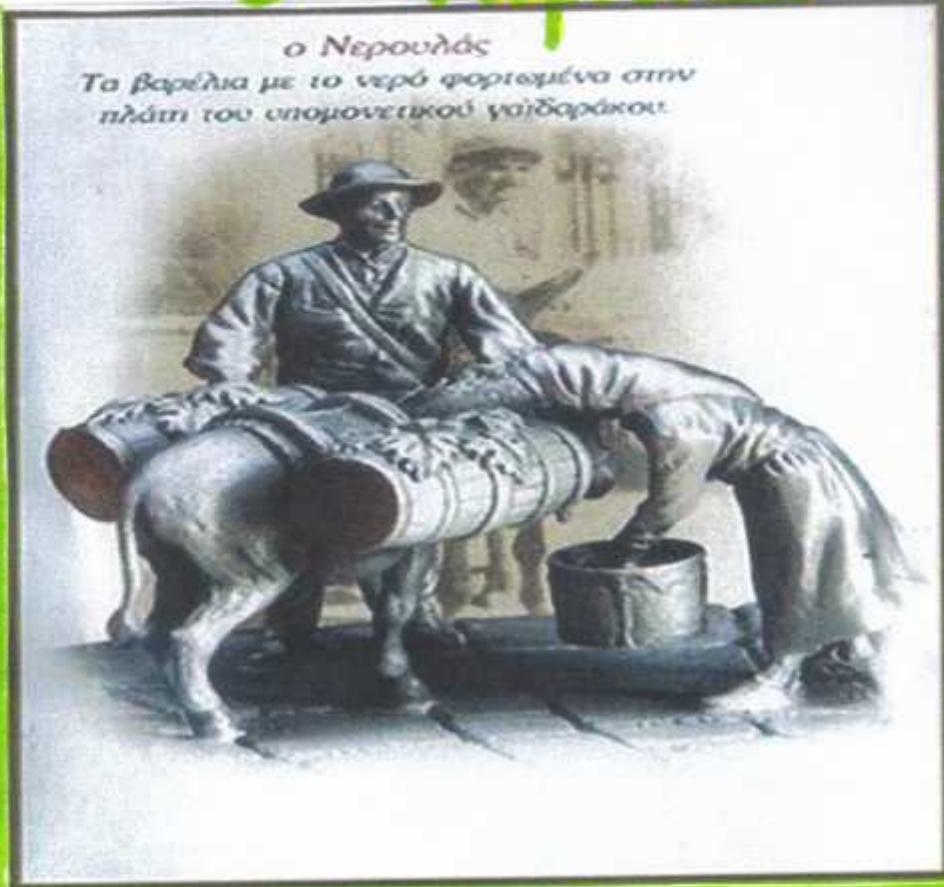
Νεροκόπος στα Μασούρα ήταν και ο θάνατος Πυλίου ο πατέρας Σπυρίδης του Μαραθωνίου Σοφοκλέους ο οποίος σφύρασε ολυμπιακούς αγώνες το 1896 στην Αθήνα.

**Ν
Ε
Ρ
Ο
Υ
Λ
Α
Σ

**Ν
Ε
Ρ
Ο
Υ
Λ
Α
Σ

Ο Νερουλάς

ο Νερουλάς
Τα βαρέλια με το νερό φορτωμένα στην
πλάτη του υπομονετικού γαϊδαράκου.

Νερουλάς = Υδρονομέας = Νεροκόπος

Στην παλιά Αθήνα που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερουλάς αναλάμβανε την τροφοδότηση τους με νερό. Υπήρχε συνήθως ένας νερουλάς σε κάθε γειτονιά και είχε σταθερή πελατεία. Έκανε πολλά κοπιαστικά δρομολόγια και αμειβότανε περίπου 1 δεκάρα τον τενεκέ. Το επάγγελμα του νερουλά διατηρήθηκε μέχρι το 1930, οπότε ιδρύθηκε η ΟΥΛΕΝ.

Χρήστος
Ουγιάρος

βαρέλι

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Στο χωριό μας υπήρχαν πολλές πηγές που κυλούσαν τα νερά τους περνώντας από τους κήπους και τα χωράφια. Απ' αυτά τα νερά οι κάτοικοι του χωριού μας πότιζαν τα χωράφια τους. Έφραζαν το αγώγι και οδηγούσαν το νερό στο χωράφι τους κι έτσι πότιζαν. Όμως πολλές φορές μάλωναν, γιατί έφραζε κάποιος το αγώγι για να ποτίσει και διαμαρτύρονταν ο άλλος που περίμενε πιο κάτω στο χωράφι του να έρθει το νερό. Έπρεπε λοιπόν να μπει μια τάξη. Έβαλαν λοιπόν το νεροκόπο που δούλευε από την Άνοιξη μέχρι το Φθινόπωρο και ρύθμιζε τη διανομή του νερού στους κατοίκους για να

5. Αγωγιότης

Γράφει ο Χρήστος Ουγιάρος

Αγωγιότης.

Τα παλιά τα χρόνια που δεν υπήρχαν τα αυτοκίνητα, οι μετακινήσεις ήταν δύσκολες αφού και μια απόσταση μικρή για τα σημερινά δεδομένα, π.χ. για να πάμε από το χωριό στο Αιτωλικό που είναι 9 χιλιόμετρα, φαινόταν πολύ μεγάλη. Έπρεπε οι άνθρωποι να πάνε με τα πόδια ή με τα γαϊδούρια και τα μουλάρια. Έτσι έχαναν πολύ χρόνο αλλά και κουραζόταν. Σκεφτείτε τώρα τις δυσκολίες που είχαν για να μεταφέρουν τα προϊόντα τους. Γι' αυτό υπήρχαν κάποιοι που έκαναν το επάγγελμα του αγωγιότη. Χρησιμοποιώντας τα μουλάρια ή τα γαϊδούρια τους δεν έκαναν άλλη δουλειά παρά μόνο το καθημερινό δρομολόγιο από το χωριό μας σε άλλα χωριά κουβαλώντας ανθρώπους και εμπορεύματα.

Ασωχιάτης

Τα παλιά τα χρόνια που δεν υπήρχαν τα αυτοκίνητα, οι μετακινήσεις ήταν δύσκολες αφού και μια απόσταση μικρή για τα σημερινά δεδομένα, πχ για να πάμε από το χωριό Αισωθινό που είναι 9 χιλ.όμετρα, φαινόταν πολύ μεγάλη. Έπρεπε οι άνθρωποι να πάνε με τα πόδια ή με τα κούτσια και τα χαϊδουράκια. Έτσι έχαναν πολύ χρόνο αλλά και κουραζόταν. Σκεφτείτε τώρα τις δυσκολίες που είχαν για να μεταφέρουν τα προϊόντα τους. Γι' αυτό υπήρχαν κάμποσοι που έκαναν το επιάγγελμα του ασωχιάτη. Χρησιμοποιώντας τα κούτσια ή τα χαϊδουράκια τους δεν έκαναν άλλη δουλειά παρά μόνο να

καθημερινό δρομολόγιο από το χωριό μας σε άλλα χωριά κεντρικής ανθρακωρύχια.

Ανθή Γκουνούλη

Παθία επαγγέλματα

Αγωγιάτης

Ο αγωγιάτης ή κυραζής πραγματοποιεί δεκάφορες διαφόρων εμπορευμάτων, κρασιών σε ασκιά, από ένα τόπο σε άλλο, διακινώντας ταξιδιώτες, με τους για επισκέψεις ασθενείας, καθώς και κρατικούς λειτουργούς για την εκτέλεση υπηρεσιών. Το επάγγελμα αυτό εξασθενούσε τις χειρωνακτικές δεξιότητες. Η μετακίνηση των ανθρώπων και η διακίνηση των προϊόντων με τα ζώα ήταν ο κυρίαρχος τρόπος μεταφοράς μέχρι τη δεκαετία του '30 και έως ότου γενικευτεί η χρήση του κάρου και του φορτηγού αυτοκινήτου.

Για τις υπηρεσίες του ο αγωγιάτης έπαιρνε τρία πήδημα, που δέχεται αχίλι. Το αχίλι κανονίζεται με συβωνιές άλλους και με διαδρομή (σταθιά) και άλλους κατά τον δρόμο. Ο φάσος του εμπορεύματος που μεταφέρονταν. Η αμοιβή του αγωγιάτη ήταν σχετικά καλή για εκείνα τα χρόνια, αλλά ο δρόμος ήταν δύσκολος και εξαντλητικός.

Το επάγγελμα αυτό πρόσφερε πολύ καλές υπηρεσίες στην παραγωγή και στην κατανάλωση των γεωργικών προϊόντων, ενώ συγχρόνως εξασφάλιζε και μερικές εισοδήματα στον αγωγιάτη, που τότε και ενώ ήταν αγρότης

Ανθή Γκουνούλη

6. Ντελάλης

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Ντελάλης

Τα παλιά τα χρόνια που δεν είχαν ανακαλυφτεί το ραδιόφωνο, η τηλεόραση και το megάφωνο οι αρχές του χωριού είχαν πρόβλημα να επικοινωνήσουν με τους κατοίκους και να τους πουν για κάποια πράγματα ή αποφάσεις που τους αφορούσαν. Έτσι όταν ήθελαν να ανακοινώσουν κάτι στους κατοίκους είχαν το ντελάλη. Δουλειά του ήταν να γυρίζει σε όλο το χωριό και να φωνάζει αυτό που έπρεπε να μάθουν όλοι οι χωριανοί. Κυρίως στεκόταν στα ψηλότερα σημεία για να μπορεί να ακούγεται από όσο το δυνατόν περισσότερους. Αυτό το σημείο λοιπόν ήταν ιδανικό για το ντελάλη έτσι ώστε να ακουστεί από πολλούς συγχωριανούς. Ο ντελάλης έπρεπε να είναι βροντόφωνος για να μπορεί να φωνάζει δυνατά και να τον ακούνε και υπομονετικός γιατί έπρεπε να γυρίσει όλο το χωριό και να φωνάζει για να μεταφέρει το μήνυμα. Πληρωνόταν από την Κοινότητα. Σήμερα που υπάρχουν τα megάφωνα μπορεί πιο εύκολα να ανακοινώσει η Κοινότητα αυτό που θέλει στους κατοίκους, κι έτσι δε χρειάζεται ο ντελάλης.

7. Τσαγκάρης

Γράφει η Μαρία Οικονόμου

Ο Τσαγκάρης

Το επάγγελμα του τσαγκάρη είναι να φτιάχνει παπούτσια, αλλά σήμερα όταν λέμε τσαγκάρης εννοούμε τον τεχνίτη που επιδιορθώνει τα χαλασμένα παπούτσια.

Το τσαγκαράδικο ήταν ο χώρος όπου ήταν ο πάγκος, οι βελόνες, οι σακοράφες, τα σουβλιά, τα σφυράκια και οι λίκρες, οι τανάλιες και τα καλοπόδια. Τότε δεν υπήρχαν κόλλες και ληπίες.

Ο τσαγκάρης σουλεύε ύφες ασελείστε φερώνυμζαν πάντα τη χαρέ κερρισική δερμάτινη ποδιά σου. Εκεί δερνυζαν τις παραγγελίες των πελατών σου. Ένα γεύμα παπούτσια κόστιζε μία χρυσή λίρα και για να φτιαχτούν χρειαζόνταν 2-3 μέρες δουλεία. Τα παπούτσια ήταν εξ' αποκλήρου χειροποίητα, ήταν ραφτά και κάρφωτα. Για να τα κατασκευάσει αγοράζε δέρμα. Το γιλό δερμα το χρησιμολογούσε για το πακί μέρος του παπούτσια και το λονζρο για τις σάνες.

Ο Τσαγκάρης

Ο τσαγκάρης που μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει ακόμα και σήμερα αλλά όχι με τις δουλειές που έκανε κάποτε, επισκεύαζε χαλασμένα παπούτσια. Τα χρόνια εκείνα δεν είχαν την πολυτέλεια οι άνθρωποι να αγοράζουν παπούτσια κάθε φορά που χαλούσαν τα παλιά τους. Τα πήγαιναν λοιπόν στον τσαγκάρη και τα διόρθωνε. Τα μάλωνε αν κάπου είχαν σχιστεί, τα κολλούσε αν είχαν τρυπήσει, και έβαζε καινούργιες σόλες όταν είχαν φθαρεί οι παλιές. Σήμερα βέβαια αυτό το επάγγελμα πάει να χαθεί αφού πριν καλά καλά χαλάσουν τα παλιά μας τα παπούτσια, αγοράζουμε καινούργια.

Ο Τσαγκάρης

Ο τσαγκάρης που μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει ακόμα και σήμερα αλλά όχι με τις δουλειές που έκανε κάποτε, επισκεύαζε χαλασμένα παπούτσια. Τα χρόνια εκείνα δεν είχαν την πολυτέλεια οι άνθρωποι να αγοράζουν παπούτσια κάθε φορά που χαλούσαν τα παλιά τους. Τα πήγαιναν λοιπόν στον τσαγκάρη και τα διόρθωνε. Τα μάλωνε αν κάπου είχαν σχιστεί, τα κολλούσε αν είχαν τρυπήσει, και έβαζε καινούργιες σόλες όταν είχαν φθαρεί οι παλιές. Σήμερα βέβαια αυτό το επάγγελμα πάει να χαθεί αφού πριν καλά καλά χαλάσουν τα παλιά μας τα παπούτσια, αγοράζουμε καινούργια.

8. Σιδεράς

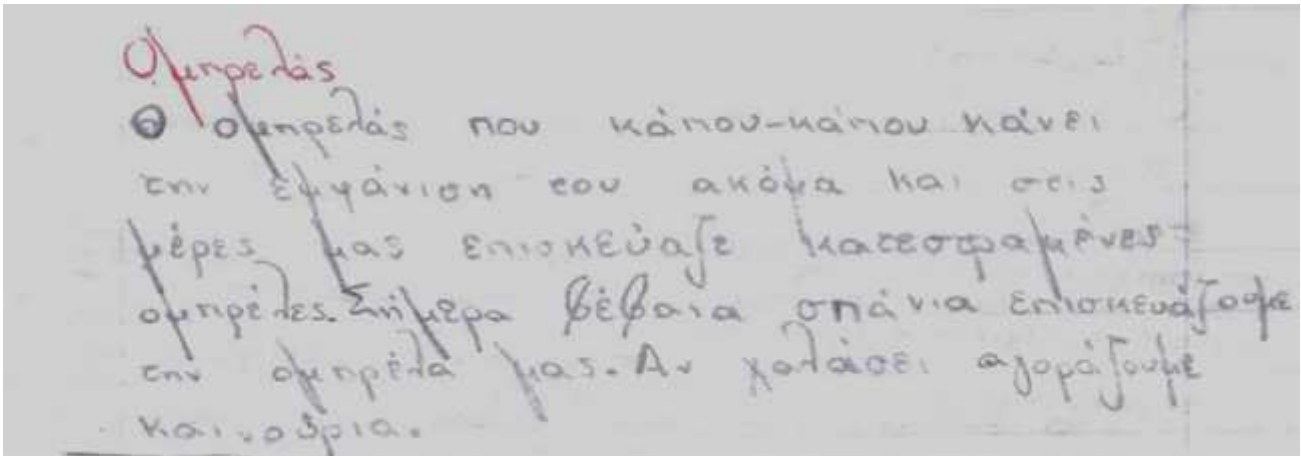
Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Ο σιδεράς

Οι σιδεράδες έφτιαχναν με τα χέρια τους ότι υπήρχε από μέταλλο, κυρίως σίδηρο. Είχαν ένα μεγάλο φούρνο όπου φυσούσαν με μια φυσούνα ώστε να κρατάνε τη φωτιά αναμμένη και σε ψηλή θερμοκρασία. Σε αυτή τη φωτιά ζεστάνονταν τα σίδηρα για να τα κάνουν πιο εύπλαστα και στη συνέχεια τα έπιαναν με μια μεγάλη τανάλια και τα έβαζαν πάνω στο αμόνι. Το αμόνι ήταν μια μεγάλη σιδερένια βάση πάνω στην οποία έβαζαν τα σίδηρα που θα επεξεργάζονταν. Εκεί χτυπούσαν το κοκκινισμένο από τη φωτιά σίδηρο με ένα μεγάλο σφυρί και του έδιναν τη μορφή που ήθελαν. Η δουλειά αυτή ήταν πάρα πολύ σκληρή. Απαιτούσε δύναμη από το σιδερά γιατί δούλευε με τα σίδηρα που ήταν βαριά κι ακόμα ήταν συνέχεια δίπλα στη φωτιά και ζεστάνονταν και γέμιζε και με μουντζούρες.

9. Ομπρελάς

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

10. Πεταλωτής

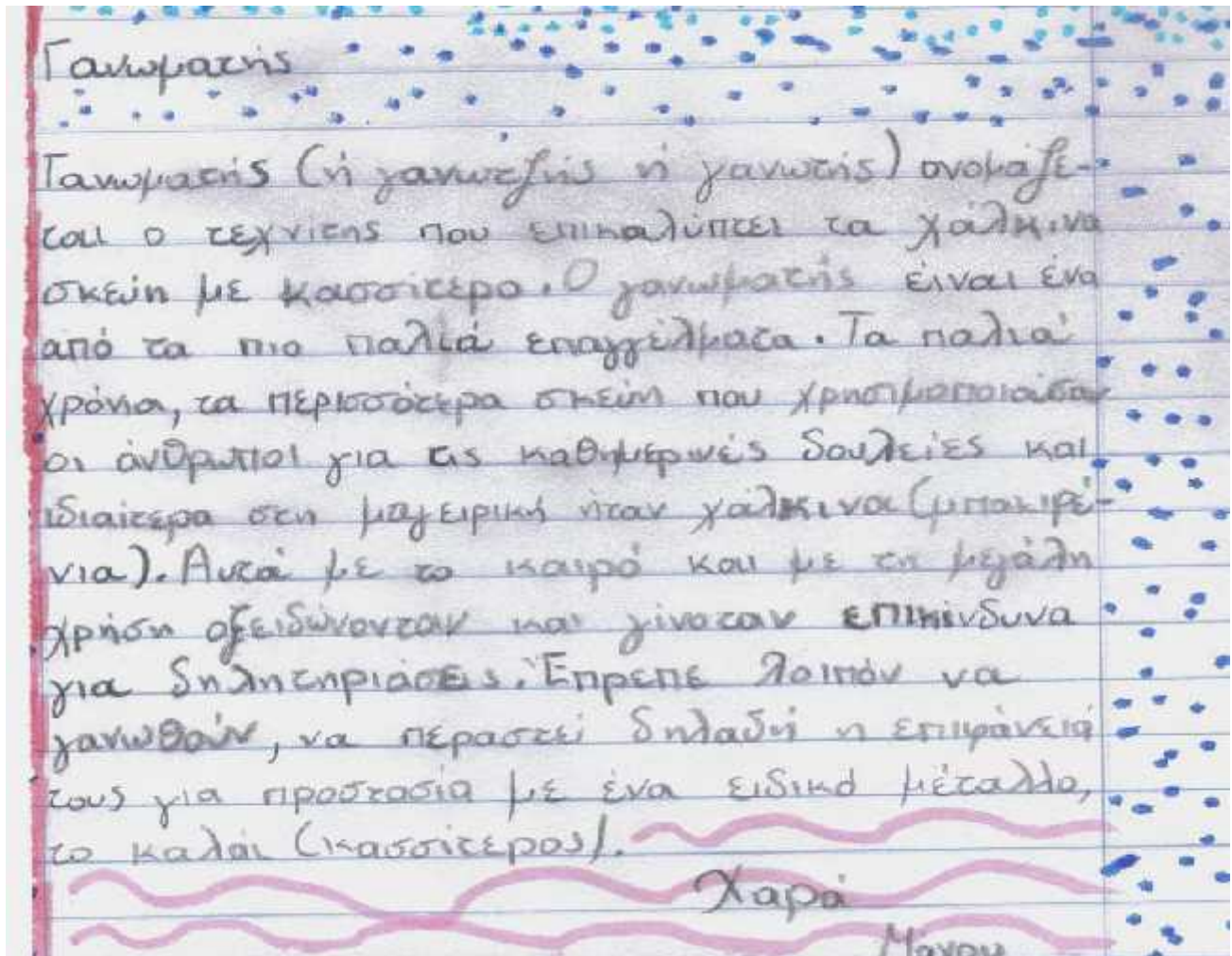
Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Πεταλωτής

Παλιά υπήρχαν πολλοί πεταλωτές μια και ήταν απαραίτητοι αφού κάθε σπίτι στο χωριό είχε και ένα ζώο για τις δουλειές του, γαϊδούρι ή μουλάρι. Ο πεταλωτής έβαζε στα ζώα τα πέταλα που ήταν ας πούμε τα παπούτσια τους. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούσε ο πεταλωτής ήταν τα πέταλα, το σφυρί, η τανάλια, το σατράτσι και τα καρφιά. Στην αρχή ακινητοποιούσαν το πόδι του ζώου και ο πεταλωτής έβγαζε το παλιό φθαρμένο πέταλο. Μετά με το σατράτσι που ήταν ένα μαχαίρι σε σχήμα μικρού τσεκουριού έκοβε την οπλή του ζώου από κάτω έτσι ώστε να την ισιώσει. Μετά έβαζε το καινούργιο το πέταλο και το κάρφωνε με τα ειδικά καρφιά. Τα καρφιά αυτά είχαν μεγάλο κεφάλι έτσι ώστε να προεξέχουν από την πατούσα του ζώου και να μη γλιστράει. Τα πέταλα ήταν σε διάφορα μεγέθη και τα κατασκεύαζαν από σίδηρο. Τα πέταλα είχαν τρύπες γύρω - γύρω για να μπαίνουν τα καρφιά. Το πετάλωμα γινόταν και στα τέσσερα πόδια του ζώου. Αυτό γινόταν για να μπορεί να περπατάει στους κακοτράχαλους δρόμους χωρίς να πληγώνονται τα πόδια του και για να διατηρεί την ισορροπία του.

11. Γανωτής ή Γανωτζής ή Γανωματής

Γράφει η Χαρά Μάνου

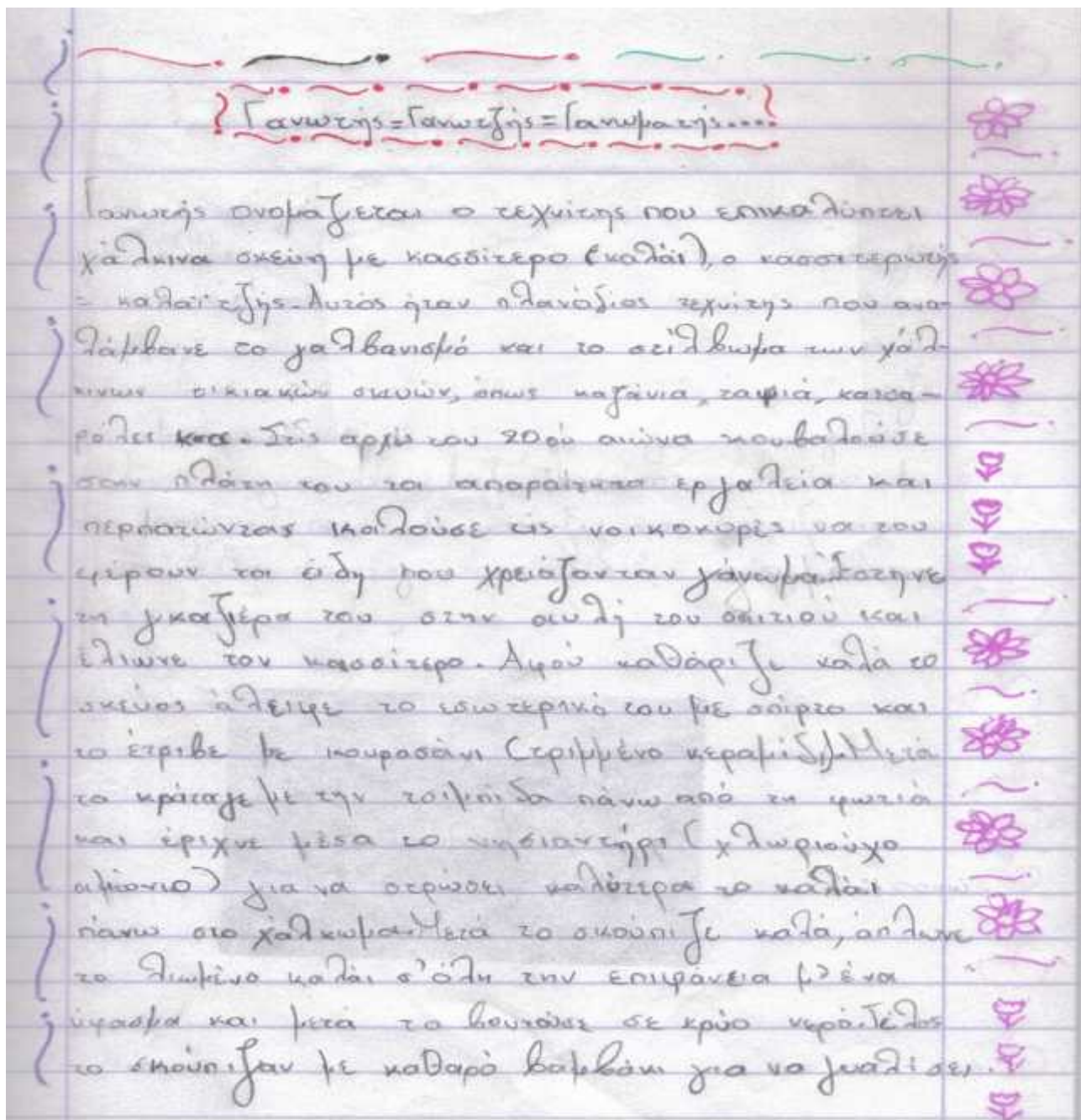

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Γανωτής

Ο γανωτής μέχρι και πριν από 30 χρόνια περίπου γύριζε στο χωριό μας και φώναζε για να τον ακούσουν οι χωριανοί και να πάνε τις κατασρόλες τους και τα άλλα σκεύη της κουζίνας και να τα γανώσουν. Είχε ένα μεταλλικό κυλινδρικό σκεύος με ένα χερούλι από πάνω σαν κουβά. Στο κάτω μέρος έβαζε φωτιά για να βράζει το καλάι που βρίσκοντας στο πάνω μέρος του δοχείου σε ένα σκεύος. Με το λιωμένο ασημόχρωμο καλάι, έβαφε (γάνωνε) κουτάλια, πιρούνια, μαχαιρία, ταψιά, κατασρόλες και στη συνέχεια τα σκούπιζε με ένα βαμβάκι για να πάρουν γυαλάδα. Το λιωμένο καλάι το ανακάτευε με ένα μεταλλικό μπαστούνακι.

12. Καλαθάς

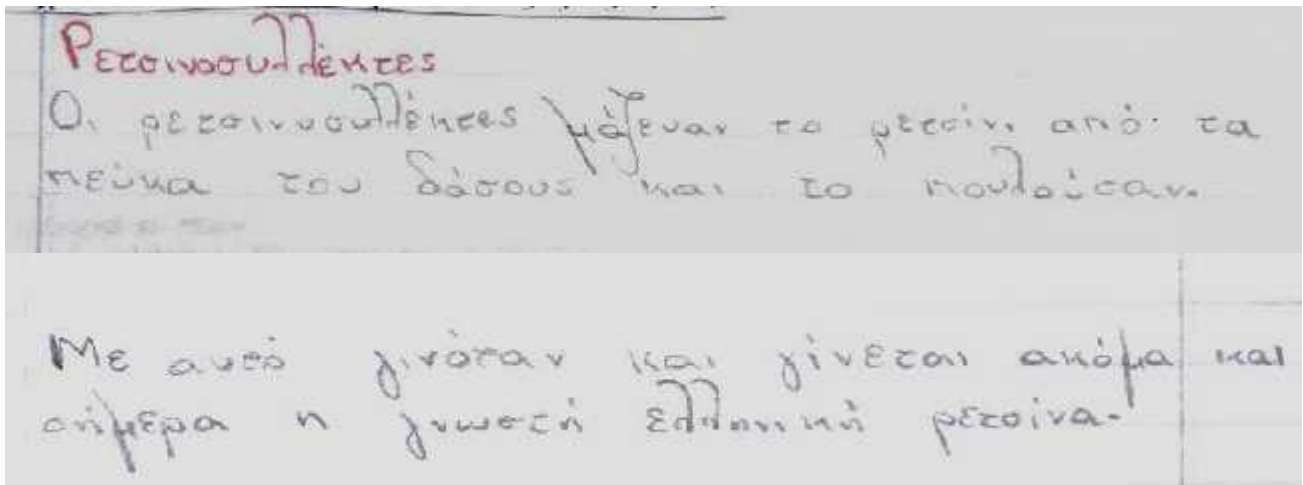
Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

Καλαθάς

Καλαθάδες υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Επειδή χρειαζόνταν καλάθια για το μάζεμα της ελιάς, του καπνού αλλά και για τη μεταφορά των προϊόντων τους υπήρχαν οι καλαθάδες που έφτιαχναν καλάθια από καλάμια. Βέβαια πολλοί τα έφτιαχναν και μόνοι τους στα σπίτια τους και δεν αγόραζαν από τους καλαθάδες. Οι καλαθάδες έπαιρναν καλάμια που τα μάζευαν από τις όχθες των ποταμών και των βάλτων και τα έκοβαν κατά μήκος με ειδικά μαχαίρια. Τις λουριδες αυτές από τα καλάμια τις έπλεκαν κι έφτιαχναν καλάθια και πανέρια σε διάφορα μεγέθη.

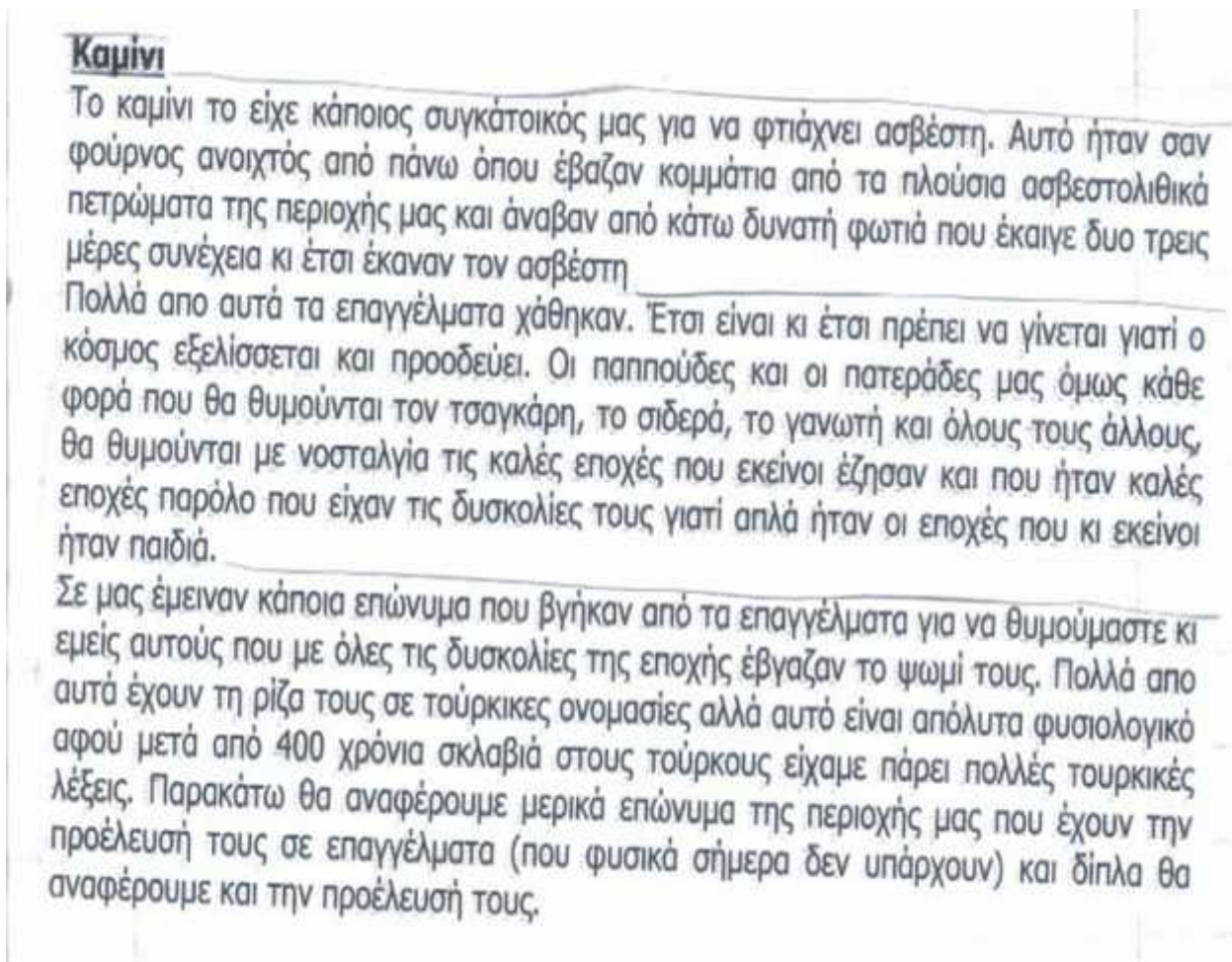
13. Ρετινοσυλλέκτης

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

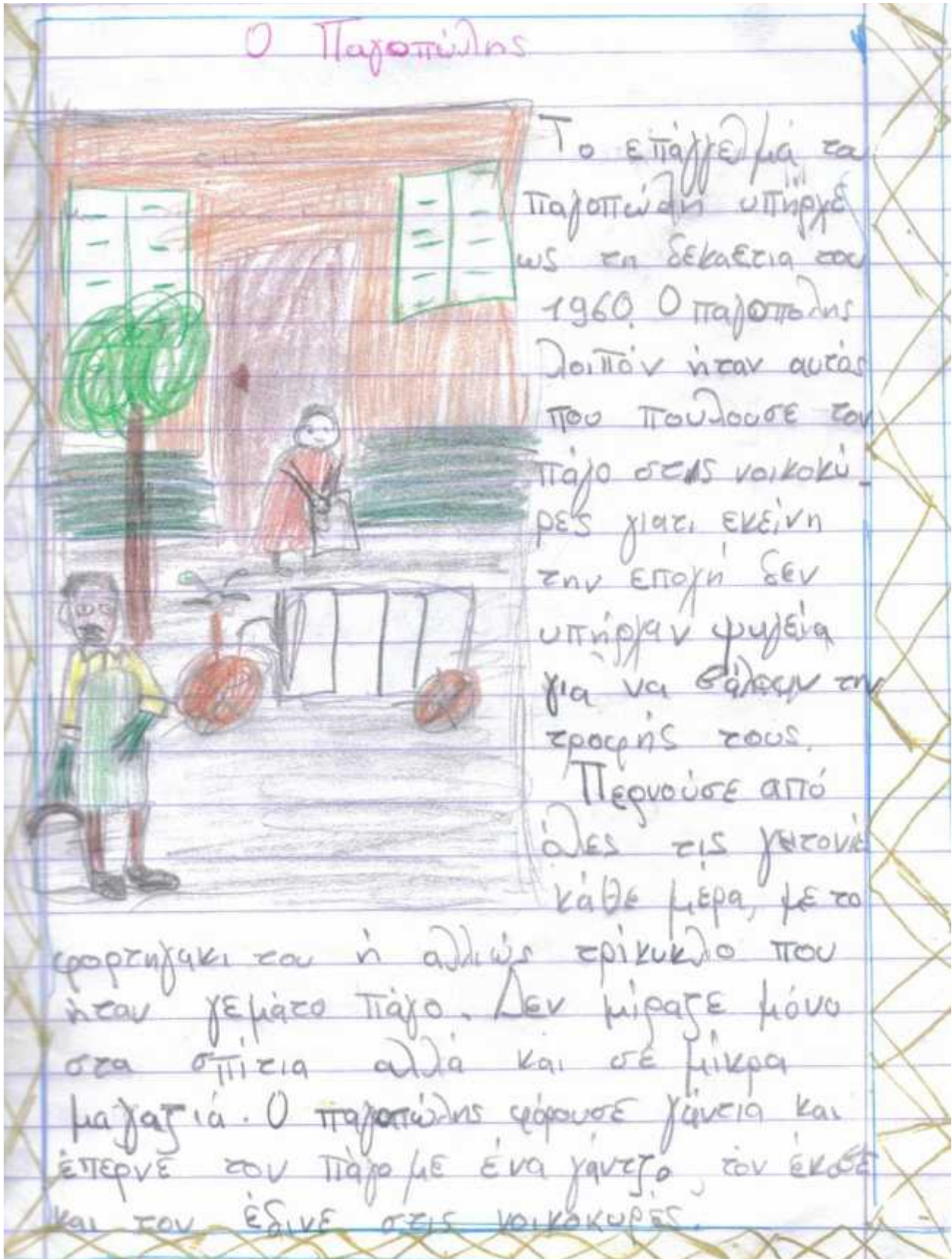
14. Ασβεστοποιός

Γράφει η Μαρία Παπατζέλου

15. Παγοπώλης

Γράφει η Μαρία Οικονόμου

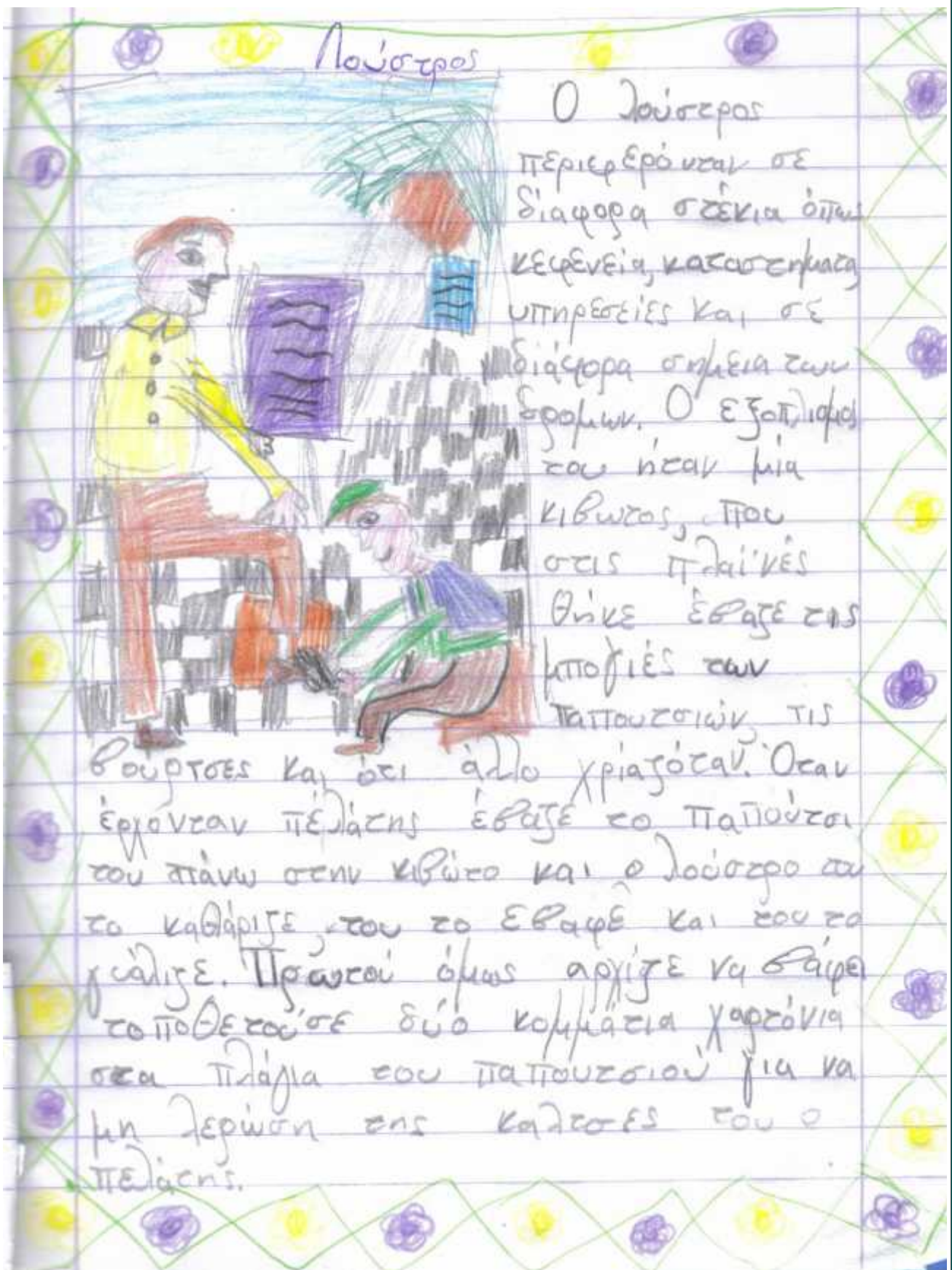
16. Λούστρος

Γράφει η Ροδούλα Γεωργαντζά

Λούστρος

Τα πιο όμορφα που σκόρπισε περπατώντας σε χωμάτινες
δρόμους, τα παπούτσια σκονίζονταν ή λούζωναν τα κέντρα.
Τότε γυρνούσε αμνηστική και το επαγγελματικό του
στραδάρου. Αυτός με ένα κασεδάκι μπροστά του, α-
λλά και καμφορένη, και γύρω του να κρίζουν και
βουτσοί και να βερνίκια με τα διάφορα χρώματα, κά-
θεται σε ένα χαμηλό σαν να κί, στην αρχή της οδού.
Αυτός περιμένοντας υπομονετικά, για να προσελύσει τους
πελάτες γόκαν τα γυδακτωδών ή η γυδακτωδών
σφικιά το κασεδάκι. Ο πελάτης πλησιάζει κι άσπινε,
όπως ήταν όρθιος, πρώτα το δεξί πόδι πάνω στην
εξέση μεταλλική θέση της κασεδάς κι έπειτα το
άλλο. Έτσι άρχισε η «επισκευαστική» των βαφίμα-
των...

Λούστρος

Ο Λούστρος
περιεφέρουσα σε
διαφορα στέκια οτι
κεφενεία, κατασκευασα
υπηρεσίες και σε
διαφορα σημεία των
εφομω. Ο εξοπλισμος
του ησαν μια
κιβωτος, που
στις παιικές
θινε εβαγε τας
μπογιές των
παπουτσιών, τις
βουρτσες και οτι άλλο χριατόσαν. Όταν
έρχόνταν πέλιας η εβαγε το παπούτσι
του πάνω στην κιβωτο και ο λούστρο του
το καθάριζε, του το εβαφε και του το
γυάλιζε. Πρωτοι όμως αρχιζε να βάρει
το ποθετού σε δύο κομμάτια χαρτόνια
σεα πλάγια του παπουτσιού για να
μη λερώνη της καλτσες του ο
πέλιας.

17. Εφημεριδοπώλης

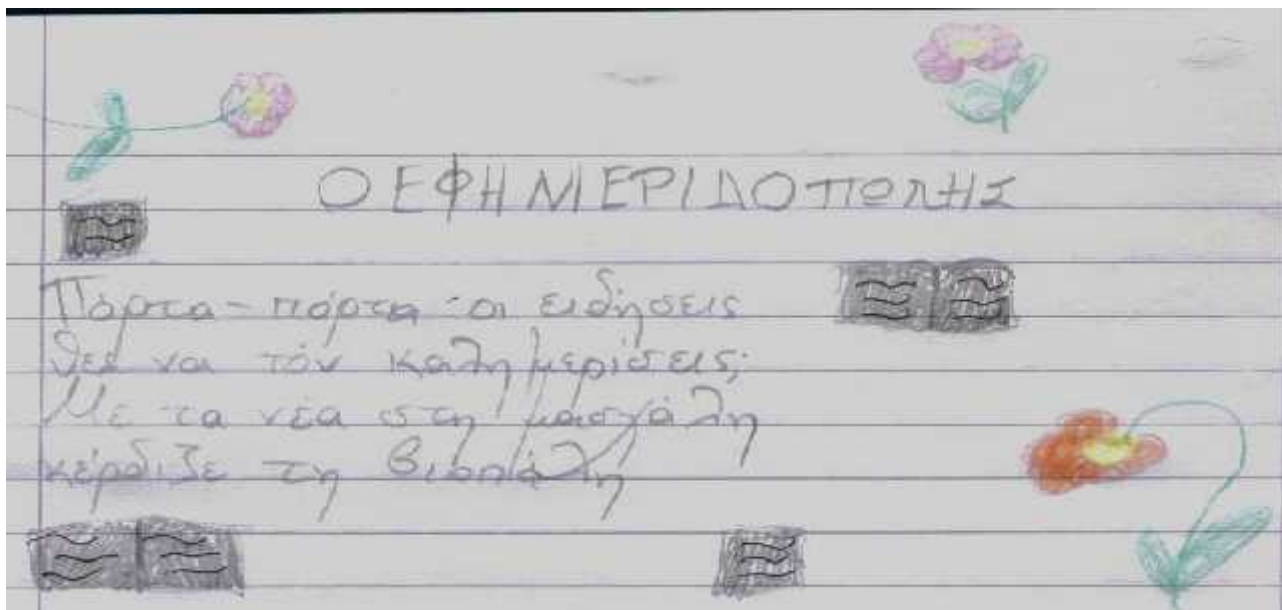
Γράφει η Στέλλα Τζουξανιώτη

Εφημεριδοπώλης

Ο ητανόδιος εφημεριδοπώλης ήταν ο επαγγελματίας που ασκούσε το επάγγελμα του χωρίς να έχει συγκεκριμένα μαγαζιά. Παιρνε τις εφημερίδες από τα Πρακτορεία Διανομής Τύπου και προωθούσε την καθημερινή κυκλοφορία στο εδαφνικό τύπου περπατώντας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Τις πουλούσε στους περαστικούς ή τις άφηνε στην είσοδο των σπιτιών των μόνιμων πελάτων του.

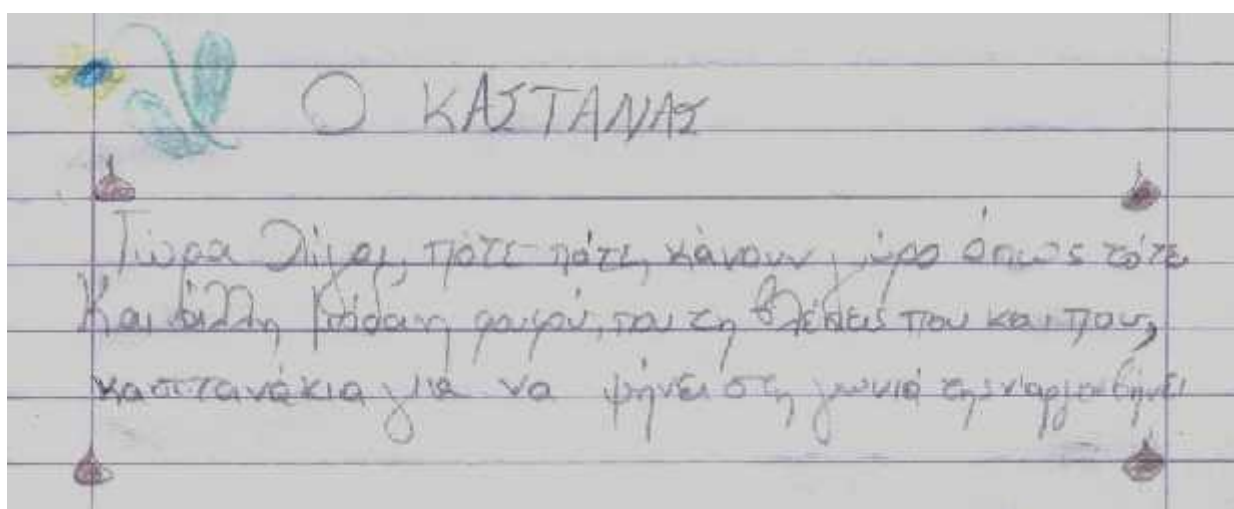

Γράφει η Ροδούλα Γεωργαντζά

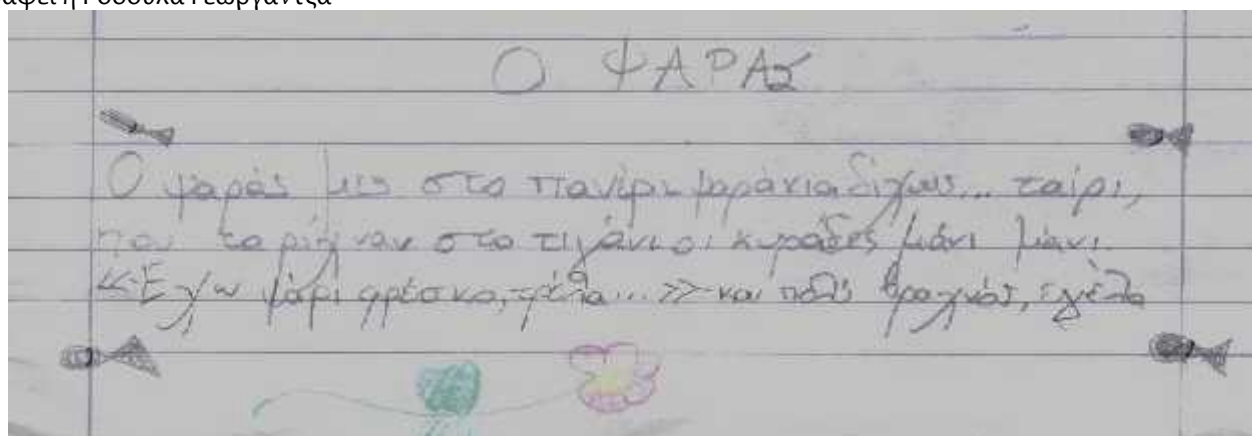
18. Καστανάς

Γράφει η Ροδούλα Γεωργαντζά

19. Ψαράς

Γράφει η Ροδούλα Γεωργαντζά

20. Πλανόδιος Μανάβης

Γράφει η Ροδούλα Γεωργαντζά

Πλανόδιος Μανάβης

Ο Πλανόδιος Μανάβης ήταν από τους πιο αγαπητούς μικροπωλητές στα χωριά. Γ' αυτό δεν συνέλαβε μόνο η Εξουσία και η προμήθεια των απαραίτητων προϊόντων στην οικογένεια του χωρικού αλλά η καθημερινή επαφή με τις νοικοκυρές δημιούργησε μια φιλική σχέση που την διέκρισε η μαζαία και στο σύνηθες μάβης ιδιαίτερα όταν αυτός ήταν ευχάριστος και κοινωνικός άνθρωπος. Ενημέρωσε τις νοικοκυρές για όλα γινόμενα στον κόσμο.

21. Παγωτατζής

Γράφει η Στέλλα Τζουξανιώτη

Παγωτατζής

Κατασκευάζει παγωτά από γάλα, ζάχαρη, φρούτα και άλλα συστατικά. Κρυφεται σε εργαστήρια παγωτά. Χρησιμοποιεί αναψυκτικές, σπρέι, εσπρέσο, κρέμα, κούρα, κούρα, κούρα. Το αφοζάνι για τον παγωτατζή ήταν ένας πιστός φίλος. Το έβαψε, κάτοικο, γράφει με όμορφα σχέδια. Κάθε πρωί αγοράζε μεγάλες κούρες παγωτού τις έβαζε μέσα στο καρότσι με το παγωτό που είχε φτιάξει και γύριζε τις συνολικές καθήκοντες τα παιδιά να αγοράσουν παγωτό.

22. Βαρελάς

Γράφει η Ανθή Γκουνούλη

**Β
Α
Ρ
Ε
Λ
Α
Σ**

Βαρελάς
Ήταν τεχνίτης, ειδικός στην κατασκευή
βαρελιών ή και σκαφών να κινούνται
κατασκευάζαν αραζιές βαρελιών,
καρβύδες κροτωνιάς κ.α. Το έργο το έκανε από ει-
δική επέντασση και βρεθεί το έργο σε βαρελές
ΝΙΒΕΣ, που θύεταν για να παίρουν ειδικά στην κωστή ή άλλα είδη κρέμμυ-
περνούσαν τα σιμπερένια σκεφάνια, τα χειρίζονταν με το βασικό εργαλείο
και ζων κλάδα και μετά τα περνούσαν και τις ειδικές ανθίνες
*** Β Α Ρ Ε Λ Α Σ * Β Α Ρ Ε Λ Α Σ ***

Ποιοι εργάστηκαν γι' αυτό το μικρό βιβλίο...

ο Παναγιώτης

η Ανθή

η Στέλλα

η Δήμητρα

ο Θόδωρος

η Αλεξάνδρα

η Μαρία

ο Αχιλλέας

ο Χρήστος

ο Κωνσταντίνος

η Χαρά

η Μαρία

Η Ροδούλα

ο Σόνυ